

Kassa, április 2.

1865.

FELVIDÉK.

Harmadik évfolyam

27. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Ruddaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 80 kr.
Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

Előfizetési felhívás

Lapunkra a jövő ápril hótól kezdve év-
negyed es előfizetést nyitunk, és pedig
Előfizethetni ápriltól — június végeig 2 ft.
" — december " 6 "
Az előfizetési pénzeket e hó végeig kérjük
beküldetni.
A kiadó hivatal
(Kovács utca 380. sz.)

A természeti tudományok hasznáról.

Állok tavasz mezőn,
Melyet virány fedez,
Ugy érzem gondolom
Az isten háza ez.
ERDÉLYI.

Minden tudomány bizonyos nemű ismereteket fog-
lal magában, s mindeniknek célja az igazság, a mi már
elégé ajánló, hogy ismeretünket gazdagítani s megala-
pítani igyekezzünk.

Vessünk egy pillanatot a természetre, rét és mező,
fű és virágokkal van borítva, a dombokon lókor és fával
tömött erdő terül el, melynek alján a völgyben fölszil-
lámlik a folyó, míg magosan a levegőben felhők vonul-
nak el. Sehoh semmi nyugalom, falevelek és lombok inga-
kozásban találjuk a különféle állatokat. Hol kezdjük el
vizsgálódásunkat, ez általános mozgásban mikép figyel-
mezzünk az egyesre, valóban a tárgyak sokasága zavart
okoz, s keveset okulva, visszatérünk szobánk szűk falai
közé, — de itt is mily számos az, mi vizsgálódásunk
tárgya lehet! A kemenczéből kisugárzó meleg, a tűz
által felemészített fának eltűnése, a felforró víz gyenge
zaja ezek mind olyan dolgok, melyeket naponta szemlé-
lünk, de közelebb okait oly könnyen fel nem fedez-
hetjük.

Valóban nagy és fenséges vonásokkal van írva a
természet könyve, magába foglalja a csodást és hasz-
nosat, s a nagy mellett a legcsekélyebnek is megvan a
maga helye és jelentősége. Ezeken vizsgálták azt már
komolyan és mély tanulmányokkal, és e törekvés még is
tökélytelen maradt, — de az emberiség lépcsőről lép-
csőre való haladása által sikerült a természet rejtelmeinek
megértése is. A legrégebb népek megelégedtek azzal,
hogy használták és ébreszték a természetet, a görögök
a legpompásabb természet ölében éltek, s a természet-
nek inkább szelleme volt vizsgálódásuk tárgya; a ha-
talmas Róma népe csak hódítani és uralkodni akart, s
míg törvényt szabott minden népnek, sejtelve sem volt
amaz örök változhatlan törvényekről, melyek a termé-
szetben az emberek elévülő törvényei felett állanak; s
leginkább araboktól került a természeti tudományok kö-
réről sok becses ismeret hozzánk, s itt kezdve, minden
év gazdagítja az ismeret kincsét.

Jelenleg midőn a természeti tudományok magas
jelentősége elismertett az élet minden ágaira, böl-
csészetre úgy mint az orvos, erdész, földmívelés s az
ipartanok legnagyobb részére alakulának mindenütt, úgy
édes honunkban is természet-tudományi társulatok, s
adja az ég, hogy e fáradságosan megszerzett kincs köz-
birtokunkká tétethessék; használjuk fel tehát az időt, s
barájközzünk meg a természettel! Jó anya az, a reá
fordított gondot áldásokkal jutalmazza, s beszél velünk
ezer jelenségeiben, a figyelmező előtt pedig soha és se-
hol sem marad némán és halva.

LIBERTINY GUSZTÁV.

Juhtenyésztés.

IV.

Kurta gyapjas parlagi faj.

A magyar gazda egykor vétkes hanyagsága szo-
moru nyomokat hagyott hátra a juh ezen fájának majd
egészbeni mellözésével majd ferde irányu tenyészté-
sével.

Messze kerestük a juhtenyésztés titkát pedig ha
fontolva haladunk, nagyon is közelünkbe találhattuk a
házánk viszonyainak annyira megfelelő, s okserü ten-
nyésztés mellett gazdagon jövedelmező helybeli fajtán-
kat, a kurta gyapjas parlagi birkákat.

Ha az angol nemzet a juhtenyésztési elveit el sa-
játítva, nem követjük a kizárólagos külföldieskedést és
vak utánzóit, hanem szem előtt tartjuk házánk viszo-
nyait; de főleg vidéki és egyéni érdekeinket: mulha-
tatlannal felmutathatnánk már eddig bel tenyésztésü s
önálló juh fajtánkat, mely gyapju és hústermelés tekin-
tetében bátran ki állotta volna a versenyt az elismert
nevezetességu külföldi fajokkal, s a még mindig haloga-
tott kezdeményezés helyett már is élvezhetnők szorgal-
munk gyümölcseit.

Ezen fajtabeli juhokat eredeti tisztá jellegökbe csak
elvelve és akkor is igen ritkán találjuk honunkban da-
czára mindannak: hogy épen ezeket, mint helybeli faj-
tát nem volt szabad elhanyagolnunk, hanem inkább a
lehető legmagasb tökélyre emelnünk, — s bár az újabb
korban akadt egy pár tenyésztő ki a parlagi fajtában rej-
előnyöket hasznára tudta fordítani, s a hústermeléssel
párosult magas nyírési suly mellett jövedelmezési tekin-
tetben a legnemesebb merinók felébe bírta emelni: —
mindazáltal ezen faj még ma is leginkább csak a telkes
gazdák mostoha bánásmódjának sulya alatt görnyed, s a
tenyésztők tapintatlansága miatt természetesen értéke
napról napra alább süllyed, mert a köznép hasznos te-
nyésztési elvek hiányával szakadatlanul csak hagyomá-
nyos szokásait követi, s részint okserütlően beltenyész-
tés, részint czéltalan keresztezés által az eredi fajt alap
jelleméből egészen ki vetköztette, s ezért bánjuk a go-
romba juhok egész tarka vegyületét a felsőbb megyekben
és szerint épen ott: hol következőt s tenyésztés mellett
ezen fajt virágzóvá tenni, s jövedelmezési szempontból
minden faj felett legmasabban álló fokra emelni lehet.

A kisebb birtokosok és bérlők által tenyésztett
parlagic birkáknak merinókkali folytonos keresztezéséből
keletkezett azonban egy egészen külön álló, s házánk-
ban nagyon is elterjedt faj, az ugynevezett kevert véru
M e s t i c z o k. — Hol a keresztezés okserütlően történt,
ott a nemesítés oly fokra hágott: hogy a különben ke-
vert véru elődöktől származott ivadék gyapju minőségre
nézve az eredeti merinóval egyenlő lett, s innen van az:
hogy a házánk minden vidékén elterjedt nagy számú
meszticz nyájak — elég hibásan — tiszta véru merinó
fajnak tartalnak.

Az egyes juh fajták tenyésztésével járó előnyöket
valamint hátrányokat egy majdan alább közlendő táblás
kimutatásban lévén szándékunk számokkal jelezni; ez
uttal vegyük fel értekezésünk elejtett fonalát, s e kis
eltérés után lássuk a faj jellegét:

A kurta gyapjas parlagic birkák testalkatilag a
negretti fajhoz hasonló nagyságuk, s figyelmes tenyész-
tés mellett tőrhetően benőtt fej; vastag s nem ritkán
tokás nyak; izmos s térdig gazdagon be nőtt lábakkal;
erős, de kevésbé téres bőrrel bírnak, — s különösen
jellemzi őket a magas morból származott nyak és hát
felett nyuló, s a fark tövéig terjedő egyenlőségű illetoleg
szabályos és megnyerő alaku test hosszúság.

Ez a faj adja a közönséges posztó gyapjút, és pe-
dig kétszeri nyírés mellett természetes alakjába, s egy-
szeri nyírés mellett a gyártás előtt kettő vágya. A gyapju
szál vastagabb és keményebb, mint a merinóké, csekély
hajlalin, kevésbé nyújtható, s hossza 2—5 hüvelyk közt
változik. — A bunda csak nem mindenütt egyenlő jel-
lemü, s furlózet helyett bojtköba egyesül, és mert csu-
pán gazdag takarmányozás mellett van némileg befutva
zsír izzadékkal: felszine mindig fehér, de tul nyomóan
még is kékes. A nyírési suly általában 3—4 fontra te-
hető, kétszeri nyírés mellett azonban többre is.

Tekintve az ezen faj tenyésztésével járó, csekély
törleli költségeket: a felvidéki kisebb birtokosok és
telkes gazdákra nézve mulhatatlanul ez a legtöbb hasz-
not ígérő juh faj, mert a gyapju és hústermelés közt

álló helyes arány; sebes szaporodás; lábu halálózás;
fejetés; kosarazás; soványabb legelők gazdag értéke-
sítése; zordonabb éghajlat iránti vad szilárdsága, szóval
a hegyes vidékre kinálkozó számos előnye s az év minden
szakára birtosított hasznai mellett oly igen sok oldalu
s jelentékeny hasznót nyújt.

BODNÁR PÉTER.

Az unghvári állandó színház.

Ha jól értesülünk, engedélyezve van felsőbb he-
lyen, hogy állandó színházunk felépíthetése czéljából
részvényeseket szerezhessünk, s így az előmunkálatokat
megkezdhessük

Mielőtt ezen — városunkra s megyénk nézve —
nagy hordereju ügyben az első lépések megtételének,
szükségesnek láttuk a Felvidék — mint megyénk
szülőltje, s annak érdekeit most is hiven képviselő lap
hasábjain szerény nézeteinket röviden elmondani.

Az ideiglenes választmány nagybecsült elnöké-
nek, ha az engedély csakugyan leérkezett, valószínűleg
első teendője lesz a választmányt e lap útján haladé-
ktalanul összehívni, hogy a tanácskozássok s intézkedések
fonalát, ott a hol az megszakadt, ujjal felvehessük.

Tudjuk, hogy a választmány jegyzője, a Felvidék-
kel együtt, Kassára költözött, s írásbeli lemondását be-
nyújtotta az elnöknek.

A jegyzői toll tehát gazdátlanul hever s anélkül
még csak meg aem indulhat a tanácskozáss.

Azt is tudjuk, hogy minden testületnek lelke és
szelleme a toll, mert attól függ a testület élete és virág-
zása, vagy halála és hanyatlása. Ohajjuk és kívánjuk
ennél fogva az ügy érdekében, hogy a jegyzői tollat, ha
csak lehetséges oly kéz vegye föl, a minő azt letette.

A jegyzőnek nem elég a tanácskozássok folyamáról
jegyzőkönyvet vezetni, a felhívásokat közzé tenni, vagy
a részvény-iveket bekérni; a jegyzőnek sok erélyt s
még több tevékenységet kell kifejteni, — annak lelke-
síteni kell a közönséget,*) ösztönözni s buzdítani a
részvényt gyűjtőket, s teljes erejével segédkezni az
elnök teendőiben, melyek sokkal fontosabbak és terhe-
sebbek, mint gondoljuk.

Sokat gondolkoztunk a fölött, vajjon ki fogja a
Felvidék szerkesztőjét felváltani a jegyzőségben, s bár
mi csekélynek látszassék is egy jegyző választás, ez
esetben jónak láttuk a választmányt előlegesen is figyel-
meztetni: hogy ezen tisztet oly egyénnel töltsse be: a
kiben az úgyszeretet, szakismeret, tapintat és tevékeny-
ség öszpontossilva legyen, a ki a közönség rokonszenvét
is teljes mértékben bírja, s unghvári lakos legyen.

Különösen fog ugyan tetszeni, hogy hirlap útján
tesszük meg a candidatiot, de attól tartunk, nehogy oly
egyen jelentkezék s választassék meg jegyzőül a ki
hivatásának meg nem felelve, az ügyet ha nem ejthetni
is el, de mindenesetre hátráltatná a kivitelt.

Kimondjuk tehát, hogy mi a jegyzőségre legalkal-
masabbnak tartjuk L á m V i l m o s ügyvéd urat.

Ne sértse tisztelt barátunk szerénységét ezen föl-
lépésünk; — ily esetben nem kell szerénykednünk; sőt
e sorok írója — ha a szükséges kellekkel fel lenne
ruházva, maga ajánlkozna jegyzőül, s még pirulnia sem
kellene, mert tudjuk hogy ezen állás nem csak hogy nem
jövedelmez, de még tetemes áldozatába kerül a megtsiz-
telt vállalkozónak . . . titulus sine vitulo.

A választmány lelkes elnökét pedig arra kérjük,
sziveskedjék haladéktalanul értesíteni ezen közlönyünk
útján a közönséget: miben áll a színház ügye, leérke-
zett-e valóban az engedély, vagy ha nem, mi hátráltatja
annak megadását.

Unghvár, márczius 29. 1865.

Egy részvényes.

*) Unghmegyének nincs szüksége lelkesítésére, mert az lol-
kesülmi tud.

Kassai heti-szemle:

III.

Ápril 1-éz 1865.

Ápril első napja a szerkesztők remény és csalódás napja. Minden kopogás az ajtón, egy új remény csirája, melyet elfojt a való. A várva várt előfizető helyett megjelenik a nyomda szolgálója, hosszú kontóval, s bevétel helyett fizetni kell. Még van remény, a postán jöhet pénz, de ime, pénzes levél helyett érkezik egy balom színbirálat, zsenge kísérletek, melyeket avatlanok ajánlanak s a szerkesztő kályhába dobni kénytelen. Előfizetőül nem jelentkezik senki, a szám a régi marad. Bár úgy ne volna!

Igy járjuk az aprilist valamennyien. Várjuk — várjuk a fehér galambot, mely meghozza reményeink régtől hányatott bárkájára a valóság zöld ágát az ígért földéről.

Szerkesztőkről levén szó, szabad legyen eszmélánczolatnál fogva a lapokról — s különösen ön magunkra alkalmazólag — a vidéki lapok állapotáról röviden szólnunk.

A vidéki lapok szükségességét és nélkülözhetlenségét legyőző érvekkel támogatnunk nem kell, milyjótékony hatású befolyást gyakorolnak e közegek minden irányban, jól tudja mindenki, — más az, mit fájdalom-érintetünk kell.

A vidéki lapok előmenetelét s napontai fejlődését leginkább az előfizetők, vagy is helyesebben szólva, az olvasók csekély száma akadályozza, és ez onnan ered, mert irányuk felül téves vélelem szárnyal, mert a vidéki lapok többnyire hatóságilag kiszabott körű szaklapok, melyek a kijelölt irányból el nem térhetvén, a politika kizárásával — csupán a gazdaság, ipar, kereskedelem szépirodalom stb. terén nyilatkozhatnak, — ezek pedig sokkal komolyabb s elvontabb tárgyak, sem hogy azokkal az e tekintetben kevésbé avatott, s még kevésbé érdekelt városi közönség bibelődnek. Pedig éppen ez azon tér, melyen napjainkban az értelmiség leginkább működik, jól tudja: hogy e téren találhatók fel csupán azon tényezők, melyek a nemzet jólétét állandóan biztosíthatják. — De hiába. Nekünk városiaknak élcz, és politika kell, amaz mulattat, ez pedig szórakoztat. Azzal, hogyan kell trágát készíteni, czélszerűen szántani, vetni, szömlöt, fát nemesíteni? kevés városi ember törődik, mert nincs semmi mulattató benne. Ugy látszik nekünk egy „Kikerikki és „Figaro“ kellene inkább, mint egy közérdekű s ismeretterjesztő lap, mely untat, és sovány tanokkal gyötör.

Innen ered a részvéltenség, melylyel fájdalom! helyi magyar lapunk is küzd, mind a mellett, hogy negyed évi itt léte alatt életrealitását, szakavatottságát, és nélkülözhetlenségét a közvéleményt képviselő fővárosi sajtó nyíltan beismerte, — mind a mellett, hogy zátonnyal és örvénnyel küzdve a nagy harcztól — a kezdet nehézségeit legyőzte; hitét megtartotta, miszerint nehéz feladatát mindenek dacára megoldani fogja; még is, he kell vallanunk, hogy a nemeslelkű Ung ezen kedves zülötje, — melyet egy szebb jövő ígéréttel közénk sábitánk, a részvéltenség által ásott sir szélén tántorog.

De ez nálunk magyaroknál másképp nem is jár, mi régi közmondás szerint a magunk kárán szoktunk okulni. A mit bírunk, míg bírjuk, becsülni nem tudjuk, csak a vesztés idején ösmerjük fel valódi értékét annak a mit oly gyakran könnyelműen elejtünk. Régi iskolánk ez, eleget tanulhattunk benne.

Mind másképp lehetne ez, ha társadalmi életünk olyan lenne, minőnek lenni kellene. Ugy, de az egymás iránti bizalmat megölte az idők daemona, a társalmi élet gyökereit féreg rágta szét, izolálva áll mint pária, mindenki, közérdek nem köti egygyé a sziveket, minden kebel más irányban dobog, a mint saját egyéni érdeke kívánja.

Ezen abnormis helyzet s izolált állapot természetes szülötje a tehellenség, melynek következménye anyagi erőnk sülvedése, és szellemünk sorvadása.

Hiába erőlködik egyéni jó akarat, a legkissebb akadályon hajótörést szenved az, ha tömeges erő nem támogatja.

A társulás eszméjét mindinkább fejlesztünk kell, mert csak ez termi meg és teremtheti elő az eredményeket, e nélkül sikert reményeink nem lehet.

Vessünk egy pillanatot közel multunkra, s begyözve leend állításunk igazsága.

Társas körben hangzott először az állandó színház eszméje, társaskörben érintett egy helyi magyar lap szükségessége, társas körben jött szóba a bankó új úttársas kör határozta az inséggel küzdők segélyezését, és mind ezek érvényesítettek.

Igy jött létre Pesten az inséggel küzdő erdélyiek segélyezése tekintetéből két lelkes honleány bizalmas körben indítványa folytán a mártius 26-kidisz előadás a nemzeti színházban, mely nemes példát itt is az éppen arra alkalmas nagy hét előnapjaiban követni lehetne. Így alakult legközelebb Barsmegyében egy ügyvédek özevegyt és áruait segélyző egyület, mely nagy fontosságú eszmét nálunk is mielőbb érvényesíteni kellene.

Az eddigelé szét ágazott egyéni erők összepontosulása s társalmi életünk felélesztése azon kedvező állapot idézendi elő, hogy eszme cserék által hiányainkat pótolhatni, szükségleteinket fedezni, anyagi és szellemi jó letünket előmozdítani és lehetőleg biztosítani képesek leendünk.

Ujdonságok.

* Abaujmegyében az ujjonczozás elömlakálatai már befejeztettek és már csak is az állítást közvetlenül megelőző sorshuzásnak és magának a főállításnak kell végrehajtatnia, melyre f. april hó 11, 12, 13 és 14 napjai tűzettek ki.

* A kassai zene-egylet által virágvasárnapján rendezendő hangverseny vezetését Volkmann Róbert volt szives elvállalni.

* Takács Ádám a vidéki színészet egyik legkiválóbb s legérdemesebb tagja ötször lépett fel a kassai színpadon, s mindannyiszor általános tetszésben része-

sült; de a jövedelem oly csekély volt ötszöri föllépése után, hogy abból utiköltségét sem lesz képes fedezni. — A derék színművész és leánya Takács Emes, ki mint kezdő mindenestire a ritkább tünemények közé tartozik. — Kedden april 4-én fognak utoljára föllépni Tartuffe mintaképe 5 felvonásos vigjátékban, mely egyszers. mind jutalomjátékuk is leend. — Melegen ajánljuk a t. közönség figyelmébe ezen jutalomjátékot, s hiszszük, hogy a valódi érdem elnyerendi méltó jutalmát.

* Perényből (Abaujmege) írják nekünk: hogy az ott építendő új iskola-házra mélt. Gróf Péchy Manó ur 200 osztrák forintot adományozni kegyeskedett. — A közjó előmozdításának élő nemes Gróf, a nevelésnek szentelt eme bőkezű adománya, a legmelegebb hála — s őszinte kegyelet örökemlékét állítja föl több száz apa s anya szívében.

* Felső-Zemplénben több lelkes úrhölgy s a fáradhatlan buzgalmu s tevékeny hazafi Boronkay László közbenjárása következtében utolag megkezdettek a jó tékony czélú műkedvelői előadások; így legközelebb folyó hó 24. Varannon a felvidéki árvanövelde javára adatik: „A mama“ vigj. 3 felvonásban Szigligetitől. Közreműködők: Vladár-Boronkay Anna (Mogoriné), Péterffy Emma (Czili), és Ilka (Eszti) úrhölgyek. Egry Elek (Berki) Boronkay László (Szegfű), Füzesséry György (Ormi) és Malonyay Ferencz (Ugri Miska) urak. — Az előadást tánczestély fogja követni Mányi Lajos jeles zonekara mellett. A vidékiek részére szállásról is gondoskodtak. — Az eredményt és sikert annak idejében közleni fogjuk.

* Csütörkőn, f. hó 6-án fog előadatni a már általunk említett „Nagyanya“ című szindarab Gesztessy Etelka jutalomjátékául. Ezen fölötte érdekes szindarab előadása élvezetteljes estéről biztosítván a színházi közönséget, — reméljük, hogy a pártolás is kielégítő leend.

— Az Abauji cserehátról írják nekünk: „X. gróf vidékünk erdős részén lakván, az ugynevezett szegénylegények gyakori látogatásaihoz eléggé hozzá szokott, de különben is azok közzé tartozik, kik közmondás szerint árnyékuktól meg nem ijednek. . . . Enapokban véletlenül épen midőn a gróf istállójában, jól táplált lovai felett szemlét tart vala, szokatlan nyers lármával ront az istállóba, egy nyalka, henczegő szegény legény, pénzt, pálinkát, s tudja Isten mit követelvé. — Mely ildomtalan fellépés, nem a legjobb hangulatba találván (különben a szegények és nyomorultak irányában csak jótékonytáncot tanusító) grófunkat, egy pár meglehetősen nyakoncsapást, és kilöktetést eredményezett szeren-

TÁRCSA.

Ha verset irni vágyasz . . .

Ha verset irni vágyasz, miként imánál
Szent buzgalom karoljon téged át,
Hogy lelked a szépségnek csarnokába
Biztos léptekkel, buzgón lépjen át: —
A kép bájos vonásit jól tekintsd meg,
Szent ihlettség szálljon meg tégedet
Hogy a mit láttál, — igazán és hiven
Add vissza, — midőn irod versedet! —

Vagy ha egy költeményt olvasni vágnál,
Buzgón készülj, miként imához el
Hogy a köllőnek lelke s képzeletje
Ten lelkedet magához szívja fel, —
Hogy alakján nyughasson pillantásod —
Hogy megismerjed mindenek felett
A szépségnek ugyan az ideálját, —
Mit tárt elődbe köllőképzelet! —
Stöber után

TASNADI.

Czeczil.

Bezzély francziától Fortoul I ajos után fordította K. K. A franczia „Tudósok társulata“ által első díjjal koszoruzott pályamű.

Qua dederis solas semper habebis opes.

MARTIAL.

Egészen közönséges pad ez, a melyről szólani akarunk, a többi padoktól mi sem különbözött meg; és még

is külön nevet kapott. „A két fősvény padjának“ nevezék el, egy különös esettől kölcsönözve ez elnevezést.

Egy szegény asszony gyermekét, alig hat éves fiúcskát eltaposott egy ló, s eltörte lábát. — Az anya fájdalma szivreható volt. Földön fekvő gyermeke mellé rogyva zokogott. Könyet csalt az elmenőknek szemébe szava, melyben kétségbeesését kiönté. Bár fiatal, már is özevegy vala, munkájával tartá fen gyermekét s magát.

— De hát mi is lesz már most belőle? Ha magánál tartja kis sebesültjét nem dolgozhatik, ha nem tartja, kórodába kell őt adnia. Most elhagyni őt! most, midőn oly nagy szüksége van anyjára. Majd meghasadt az ember szive rajta. S mialatt egy arra menő orvos a gyermek sebet vizsgálá, mély csend uralkodott a tömegben, mely a sajtó fájdalmat környezé. — Mit tegyünk?

Mit tegyünk? E kérdésre egy kufárnő az utca szögletéről felelt meg, Nem gazdag asszony volt ez, öltönye egyszerű kockás kendő s kopott karton ruhából állott. Kereskedése sem volt nagy, az évszak szerint cseresznyét almát s mogyorót árult, ennyi volt az egész.

E helyen játszó gyerekek képezék összes vásárát. Az eset első hallatára ide szakadt. Ő volt tehát ki felelt, felelete nem nagy ékesszólást fejtett ki, de a jószívű asszonynak annál inkább becsületére vált.

„Na bizony! Micsoda? Hát nincs nekünk száz módunk is segíteni. Itt jó emberek többen vagyunk.“ — s kezébe véve a gyermek sípkáját folytatá: „Tegyen mindenki ebbe valamit. Így mintha csak kincset talált volna e szegény anya; eltarthatja majd kicsikéjét, mig az ismét egészséges lesz.“

Ez bizonyára nem nagyon helyes szókötés. És ime volnátok bár az akademia vagy Európa minden tudós társaságainak tagjai, a sziv ezen egyszerű szonoklata jobban megthatt volna, mint az irodalom legszabatosabb műve.

A kufárnő szavát, tett követé, kivett zsebéből egy

marok aprópénzt — minden vagyonát, — két részre osztá, s egyiket a sípkába tevé.

„Igen jól van!“ szólalt meg egy ur megette. Mintegy ötven éves lehetett, öltözete válogatott volt s arcza a legjobb a világon. Kinyujtá kezét s az asszony vállán át egy husz frankos aranyat dobott a sípkába.

Mindenki tapsolt. Az asszony szava viszhangra talált a tömegben.

„En majd kéregetek. Talán jobb volna . . . ha annyi ember közt . . . találkozni egy férfi levé hozzá azon urra tekintve, ki a husz frankos aranyat adta.

„Rajtat nem mulik“, mondá azon ur és kalapját letéve, karját a szegény kufárnőnek nyujtá. Ez ugy fogadá ajánlatát, mint az nyujtva volt, karjaik ép oly természetesen lőnek egybefűzve, mely természetesen vegyült a sípkában az arany a rézpenz közé. — Már most minden oldalról adakoztak. Pedig igen szegény emberek is voltak e tömegben, több szegény mint gazdag és egy sem volt . . . de tévedek, . . . ketten voltak mégis, kik filléreiket megtagadták.

Két megállapodott kóru uri ember volt az, a hely rendes látogatói, majd minden délután láthatók voltak ottan. Igen kedvelték az említett padot. Alakjuk sovány szögletes; szemök meredt, ajkuk lecsüggő, arcuk viszataszító, hangjuk nyers és rikácsoló volt.

Ők is jelen voltak ez esetnél. A kufárnő és lovagja kéregetve megállottak elöttök.

„Mi az?“ mondá az öregebbik.

„Hogyan mi az?“ felelé a kofa. Kisérője pedig közbeszóltott:

„Mi ama szegény asszony számára kéregetünk, kinek fia éppen most sulyosan megebesült, és hivatkozunk nagylelkűségekre.“

Az egyik oly nagylelkű volt mint a másik könyörületes. Ezen tnajdonokból annyi volt meg bennük mint ama pad kemény s hideg kövében, melyen ültek.

cséttlen Sobrinknak. — A megszegyentült puszták hőse, a grófi udvarból kifele tova ballagott.

* A z u n g h v á r i társaskocsi kassai ügynöksége ápril 1-től Kempner Fülöpnel van a megyeház mellett.

* Miskolczi írnak nekünk, hogy ott a Rónay pár nagy tetszésben részesül. Sajnos — ugymond levelezünk — hogy hosszabb vendégszereplésre nem nyerhet meg a jeles művészpár.

* Gálszécsről írja r. levelezünk, hogy ott márczius 29-én egy cipész legény köolajat akarván a lámpába tölteni, az a közel álló gyertya lángjától meggyuladt, s egy perc alatt az egész szoba lángban volt. A cipész legény annyira összeégett, hogy felgyógyulása kétséges; s mestere, a ki rajta sogíteni akart; az arczán szinte megsérült.

* Egerben a felvidéki inségesek javára hangversenyt rendeznek. Ezt megtehetnék másutt is.

Vegyes hírek.

* Pesten márczius 29-én és 30-án három megfagyott embert találtak.

* Állatbiztosító-intézet létesítésére Pesten bizottság alakult.

* A forgó váltó-pénz hivatalos kimutatás szerint februar végén 3, 140, 896 ftra rugott.

* Szegeden márczius 22-én. Jánosiné és Kecskésné jutalomjátéka lett volna, de közönség hiánya miatt az előadást megtartani nem lehetett. Ily szép kilátása lehet maholnap minden színésznek, ha ördög pilulákra szoktatják az igazgató urak a vidéki közönséget.

— A képzőművészeti társulat kisorsolási múltárgyai 15,010 ft értékűek. A kisorsolás napját — mint már említettük — május 20-dikára halasztották. Maga a műcsarnok és az egész társulati hivatal ápril 14-dikétől fogva az akadémiai palotában fog székelni, s ennélfogva a hivatalos levelek ez időn túl oda czimzendők s a nyerevények is onnan fognak áthatadni.

* Selmezipipa Jeruzsalembe. A mint a Pol. Ujd.-nak írják e napokban egy izraelita, Freund Tobiás, ki ez előtt pár évvel N.-Károlyból Jeruzsalembe költözött, a napokban irt levelében azon sajtóságos kéréssel fordult nagy-károlyi ismerőséhez. Ekker Mihály kereskedőhöz, küldjön neki abból a jóféle selmezipapából egyet és egy pipaszárt Jeruzsalembe. Ez meg is tette neki azt a szivességet és elküldötte egy ismerős kereskedőházhöz Konstantinápolyba, s ez majd Jeruzsalembe fogja szállítani.

* Magyar tánczosok Párisban. — A Variétés színházban magyar tánczosok szerepelnek.

— Bécsből írják: hogy Londonban töképezések társulata van alakulóban, mely a tiszai pálya megvételét és az osztrák vasúthálózat kiépítését tűzné ki czélul; részt vesznek benne orosz és hollandiai bankárok is.

Irodalom.

— A „Növendékek lapja“ mutalványszámát vettük s az ajánlásra méltónak találjuk. A N. L. megjelen Kolozsvárott hetenkint egyszer, szerkeszti Réthy Lajos, kiadja Stein J. Előfizetési ára évnegyedre ápriltól junius végeig 1 f. 50 kr.

Színház.

—XY.— Szerdán, márczius 29-én Takács Ádám és Takács Emes vendégek föllépteül adatott: Párbaj sötétben vigj. 3 felvonásban. Régi szabású darab, mely azonban helyenként mulattató. — Takács (báró Derrdi) ismét jelét adá képzettségének: s habár szerepében nem fejthetett is ki valami nagy művészetet, minden szaván s minden mozdulatán meglátszott a gondos tanulmányozás. — Takács Emes (Jolán) csinos szinpadai jelenség. Játékán a tehetség és szorgalom jelei egyaránt felismerhetők. Szavaiata még kissé modoros, ami egyébként ily kezdő fiatal színésznőnél, a kinek még hangja sem fejtett ki kellőleg, majd nem természetes hiba. Nincs tehát okunk a t. kisasszony szép jövőjén kétkedni. s csupán arra figyelmeztetjük: hogy ne engedje magát a tapsok által elragadtatni, a melyek jelenleg még nem jutalmul csak buzdításul vehetők. — Baloghné (Kata) művészi játéka zajos tetszésben részesült. Krasznai (Füzes) és Berzenyi (Szikra) jól játszottak, s a többi közreműködők is megfeleltek szerepöknek. — Takács Ádám és Emes többször hivatottak. Az előadás sikerült. — Közönség közép számmal.

—yi— Csütörtökön márczius 30-án: Takács Ádám és Takács Emes vendégek fölléptével XI. Lajos tragoedia Delavigne Kázmértől, egyike azon kitűnő szinműveknek, melyek a szerző lángeszét minden mozzanatokban visszatükrözik. Egy pár év előtt a pesti i nemzeti színház egyik legjelesebb tagja Tóth József ur vendégszerepléven szinpadunkon ismételve játszta XI. Lajos néhez szerepét. Kitűnő művészi előadása még mindig hű emlékében van a helybeli közönségnek, s így alig lehet csodálkozni, hogy az, a mai előadásra feltűnően gyér számmal jelent meg. Egyébiránt az előadás, leszámítva azt: hogy egyik szereplő nem jelent meg a kellő időben s hogy két ízben ketten mondták azt el, mit csak egyiknek kellett volna mondani, eléggé összevágó volt. A mi Takácsot illeti, ő XI. Lajos szerepében művészi erőt

fejtett ki, s tanulmányának kitűnő jeleit adta; de nem vitte XI Lajos egyénitását oly következetesen keresztül, mint a Koke-ét. Mindkét szerep erős lelki szenvedélyeket tüntet föl gyenge testben. Mig Koke-ban a fanatikus az elgyengült aggal találóan egyesíté. XI Lajosban inkább előtérbe helyezé az uralkodni, s élni vágyó szenvedélyes királyt, mint a betegség lekiismeret fordulása és kor által nyomorulttá vált embert, pedig e két ellentét a szerep sarkköve lévén, a beteges a halállal küzdő aggot jobban kell vala feltüntetnie. Még halálos ágyáról is meglepő gyorsasággal s erővel ugrott fel. Midőn Mária titkát kicsalja, a ravasz királyt gyengédebb és behizelgőbbnek szerettük volna látni. Annál kitűnőbb volt a IV fölvonás végén, hol a visiókat látó királyt igen helyesen adta. Takács játéka általában átgondolt, és sikeresen keresztül vitt tanulmány, mai szerepe azonban rendkívül nehéz s igy nemcsuda, ha néhol téves volt. Takács Emes k. la. Mária Alig van szebb mint egy rőzsabimbó, itt ott kiténik a jövendő virág pirossága a teljes rőzsa szirma, mely elfeledtetni velünk a kifejtetlen burok kis töviseit. A k. a. oly kedves jelenség a szinpadon, hogy szivesebben átadjuk magunkat a jövő reményeinek, mint sem hogy a jelent bírálgatnók. Demosthenes dadogó volt, s tanulmánya mégis legnagyobb szónokká tevő; a k. a. pedig a művésznő minden kellékével bir ugyan, de azért nem kevés szorgalomra van szüksége, sőt azt mondhatjuk: hogy csak is lankadatlan buzgalom s alapos tanulmányozás által válhatik művésznővé. Krasznay (Nemours) szerepét tudta s jól játszta, csupán midőn a királyt törővel fenyegeti, nem használván a kellő hangsúlyt, e szép jelenetet elejtette; arra is figyelmeztetjük: hogy midőn a levelet mutatta a királynak másik kezével magasra kellett volna emelnie a tört, mert így egy ponton lévén a tör az írással, nem fejthetett ki Takács (a király) elegendő hatásos játékot. Erdélyi (Cokier) szépen szavalt, de nem tüntette fel eléggé az orvos főbb jellemvonásait, az elkeseredést s a baráti vonzalmat. Balázs Ilka (Dauphin) kis szerepében jó volt s ha a végjelenetnél a koronát nem tartja félig fején hanem a királytól megrettenve, hirtelen lekajja, ugy semmi kifogásunk nem lehetne ellene; egyébiránt a korona — a mint észrevettük — hájában akadt fel. Balogh Károly a szent remetét kissé katonásan bár de jól adta. Bettefalvy (Olivier) igen ügyesen szavalt de kissé feszes udvaronc volt. Berzenyi ha szerepét jobban betanulja még jobban játszhat volna; különben — tekinte azt, hogy mindennap a szinpadon van, el kell néznünk, ha néha akadozva beszél is.

—y— Pénteken, márczius 31-én Önem féltékeny és Chassé-Croisé vigjátékok. Takács Emesnekeddig legsikerültebb szerepe volt Eliza. Takács igen jó Dangler volt s Krasznai és Philippovicsné jól játszottak. — Az önem féltékeny s című darabban Berzenyi remekelt. — Sikerült előadás. Kis közönség.

Szerkesztői posta.

— Az Epigrammák íróját szives látogatásra kérjük.

— B. L-nak Rákócz. Már elküldetett a tegnapi postán. — Légy szives gondoskodni, hogy az eredményről gyors tudósítást kaphassunk.

„Nincs apró pénzem!“ mondá az első.

„Nekem sincs“, mondá a második, egész állig begombolván magát.

Ez idő alatt a gyermeket elvitték egy közellévő boltba, hol a gyűjtés eredményét átadták az anyának.

E naptól fogva el volt keresztelve a fűsvények padja.

Ha ök ott voltak, senki se tilt le hozzájuk még a kis gyermekek is elszaladtak tőlök. Nem kerülte ki figyelmüket e visszatérés — melyet mindenkiben támasztának, s bár bántá őket ez, még sem mulasztának el egy alkalmat sem, hogy azt még inkább ne igazolják.

Oktober 27-ke volt, valóban szép nap, a lég kissé csipős de tiszta volt, s egy felhő sem borítá az eget. A novemberi ködök ez előestéjén ugy látszik mintha a nap már bucsuzni akart volna: lehanyatló évtől. A két fűsvény eljött szokott padjára, botjaikra támaszkodva élvezték a nap melegítő sugarait.

Egyik hatvan évesnek a másik kevesebbnek, talán ötven évesnek látszott.

Ez utóbbi, alkalmasint számitgatásaiban egy kis naptárt vőn elő zsebéből, végig huzta ujját a napokon, és a következő napon megállapodott.

„Cakugyan 27-ke van ma Robert?“ kérdé,

„Igen 27-ke“.

„Holnap Szent-Simon, név napom,“ felelé a másik bizonyos arczfintorítással. Ez mosolya volt. Nem igen szokott ahoz.

„Ah! névnapja, talán azt bivé, hogy szerencsét fogok kívánni?“

„Nem, ön azt soha se tevő, sőt mindig gunyolodni hallám e szokás felett. Tulajdonképen igazza van. Bátoróság!“

Simon visszatette a naptárt zsebébe. Kis idő mulva mintegy gondolatiban hozzátevé: „Husz éve már, hogy senki se kívánt nekem szerencsét névnapomon“

„Igen mondá Róbert. azt utoljára Czeccil tevő.“

„És azután meg h — — halt.“

Simon köhögött. „Tartok tőle hogy meghűtöm magam, ködös az idő.“

S csakugyan a lemenő nap sugarai könnyed ködöt támasztának, mely a földről emelkedve a fedelekre szállott.

„Igen, emlékszem“ — felelé Róbert egy kis szünet után ujját redős homlokára téve „Czeccil önnék ez alkalommal egy erszenyt adott, melyet maga kötött.“

„Mely halála napján eltűnt.“

„A 200 frankkal együtt mely benne volt.“

„Ugy látszik az volt végzete e 200 franknak hogy elveszen.“

„Igaz! Czeccil azt más módon vesztette volna el ez az egész, és mi kivoltunk téve a veszélyeak, hogy minden évben annyit veszítsünk, már azóta 4200 frankot vesztettünk volna.“

„4200 frank nagy Isten — mily összeg!“

„Mindig mondtam önnék, az asszonyok befolyása kárhözatos, — meggyengíti a férfit!“

Oh Robert uram nem volt gyenge férfi, bizonyára nem! — Az egész emberiség éhen halhatott volna ajtaja előtt, a nélkül, hogy egy fillért is kicsikarhatott volna tőle. — Mily szilárdság! mily erély!

Egy kis szünet után folytató:

„Igazán uralkodott felettünk, mint kis gyermekeket ugy vezetett; önt apját, s engem férjét. Emlékszik e midőn oly merőn ránk függeszté nagy szemeit? Különös színe volt szemeknek, soha se láttam hasonlót, mint egy mély víz zöld árnyalata. — Öszintén szólva én szeretém őt, Róbert! oly hirtelen s váratlan halála majd örüllté lőn. Hatszáz frankot költöttem temetésére.“

„Hatszáz frankot!“ kiálta Róbert.

„Sok ember volt temetésén, különösen szegény emberek, emlékszik? Igén szerették . . . sokat adako-

zott — oh e gaznép sehol el nem marad hogy kizsákmányolja az emberek gyöngéit. Adakozni annyi mint pártolni a restséget és a bünt.“

Az éj beállott. A boltok kivilágítottak és távol az utczákon a gázlámpák fénye mutatkozni kezdett. Róbert keztyűje után nyult s egész rendszeresen bontogató ki. Midőn a balt huzná . . . megérinté Simon karját.

„Mit mondott? Husz év óta senki sem üdvözlé névnapján. Téved Simon üdvözlék önt.“

„Hát ki?“

„Kis leánya. Midőn neveldeben volt, küldött önnék levelet egy virágcsokorral egy papucsos, melyet maga himzett.“

„Csakugyan, de ezt többé nem ismétlé.“

„Ugy emlékszem megtiltatá azt neki. Talán megbánta már?“

„Korántsem, ugy hiszem pontosan teljesítém irányában atyai kötelességemet, megfizetém minden kiadásait, megadám házasságához beleegyezésemet.“

A tény az: hogy Simon uram igen nemesen fogta fel atyai kötelességét, melyik atya fizető pontosabban a dajka havi s a növelde negyedévi díjait? Soha egy napot se késett. Melyik atya gürdite kevesebb akadályt leánya házassága elé? Igaz, hogy soha se gondolt reá, igaz hogy leánya a dajkától a növeldebe és a növeldeből a férj házához ment, a nélkül, hogy atyjának még csak kívánsága is lett volna leányát megölelni; igaz hogy alig gondolt arra, hogy megismerje azt, kihez leánya sorsa kötve lőn. De ez nem tesz semmit, sem a dajka sem a növelde, nem hiányzott soha egy fillére is. — S ez volt a földolog. Ez vala az atyai gyöngédség eszményképe.

Simon tehát méltán dicsekedhetett, mily jól teljesíté atyai hivatását. Róbertnek nem volt mit hozzá szólnia ő nem kevésbé illően teljesíté nagy atyai kötelességét. Most már felhuzta egészen kesztyűjét.

(Folytatása következik).

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, ápril 1-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	ft.	kr.	ft.	kr.
Buza köblönkint	5	30	4	80
Kétszeres	3	70	—	—
Rozs	3	10	2	50
Tengeri	2	80	2	60
Árpa	2	50	2	20
Zab	1	60	1	40
Kása	—	—	—	—
Borsó	8	40	8	—
Lencse	7	60	7	—
Bab	7	—	6	60
Örlött dara	9	10	8	60
Tatárka	7	20	—	—
Burgonya	1	80	1	60
Aszuszilva	11	30	10	60
Szesz itczenkint	—	15 1/2	—	16
Marhahus fontonkint	—	16	—	—
Bornyhús	—	17	—	15
Sertéshús	—	20	—	18
Vaj itczenkint	—	60	—	56
Zsir	—	36	—	—
Szalonna fontonkint	—	40	—	38

Kassa, ápril 1-én. Mai hetivásárunk gyér volt, az idő nem kedvezett. Az eső, mely tegnap egész nap ömlött sokat visszariasztott az úttól. Az életára alig emelkedik valamivel. Buzát 4 fon is lehetett volna venni nagyobb mennyiségben kész pénzért; a rozs

KÖZLEKEDES.

Vasuti menctrend 1864-ik évi decz. 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:		
Kassa indulás	5 óra	p. reggel
Miskolcz	7	52
Tokaj	9	35
Nyiregyháza	10	34
Debreczen	12	12 délben
Püsp. Lad.	1	45 délután
Szolnok	4	44
Czegléd érkezés	5	41 este
Pest	8	37
Bécs	6	— reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:		
Bécs indulás	8 óra	p. este
Pest	6	25 reggel
Czegléd	9	27
Szolnok	10	27
Püsp. Lad.	1	26 délután
Debreczen	3	—
Nyiregyháza	4	28
Tokaj	5	25 este
Miskolcz	7	29
Kassa érkezés	10	34

leginkább 2 ft. 60 krron kelt, tengeri a szebből 2 ft. 40 kr. — Szesz nagy mennyiségben 15 1/2 kr. — A rendes árat a fennebbi kimutatásban közöljük. — Ma szép tiszta idő van.

Gálszécs, márc. 30-án. Időjárásunk változó egy nap hó, másnap eső, egyszer fagy, másszor enged. A piaci árak következők: Buza köblönkint 4 f. 80 kr. — Gabona 2 f. 90 kr. — Árpa 2 f. 60 kr. — Zab 1 f. 80 kr. — Tengeri 3 f. — Bab 6 f. 20 kr. — Lencse 6 f. 20 kr. — Kása 7 f. 20 kr. — Burgonya 1 f. 80 kr. — Széna mázsája 1 f. 20 kr. — Marhahus fontja 11 kr. — Szesz itczéje 17 kr. — Vaj itczéje 54 kr. — Disznósir 44 kr. — Szalona 40 kr.

Ungvár, március 30-án. Nagy hetivásárunk volt ma, de vevő kevés. Igen szép buzát árultak 3 for. 80 krért, de köből számrá nem adtak belőle, csak summán, volt 4 ft. 80 krron is köblönként. Rozs 2 ft. 40—80. A tengerinek határozott ára nincs, lehet venni 2 ft. 40 krért, de van 3 f. 80 krajczáros is. Árpa 2 ft 20—60. Zab 1 ft. 40. Szesz itczenkint nagyobb mennyiségben 15 kr. — Itczenként 15 1/2—16 kr. — Vaj itczenként 50—56 kr. Marhahus fontja 13 kr. Időjárásunk esős. De

Meczenzéf, március 31-én. Piacunkat idegen vevők látogatják különösen Szepesmegyeiek. Az élet ára: Buza 5 f. — 5 f. 40. — Rozs 3 f. — 3 f. 20. Árpa 2 f. 60—80. Zab 1 ft. 60. Tengeri 2 f. 60—80. Burgonya 1 f. 80. Marhahus fontja 12 kr.

Szeged, márc. 25. Meglehetősen leolvadt buza-készleteinkből ismét elkelt néhány ezer mérő s ma következő árat jegyeztünk:
Tiszta buza elsőrendű vegyíték nélküli 88 — 89 fontos 2 ft 90—95 kr; 87—88 fontos 2 ft 85—90

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor.
" Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor.
" Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Ungvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.
Kassáról Ungvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.

kr; bácskai tiszta 86—87 fontos 2 ft 75—80 kr; bánát bükkönyös 87—88 fontos 2 ft 70—75 kr; makói tiszta 85—86 fontos 2 ft 60—65 kr.

Kukoricza középszerű czikk 1 ft 12 1/2—15 kr; legjobb 1 ft 15—20 kr. Áprilbani átvételre 1 ft 20—22 1/2 krajczár. Májusbani átvételre 1 ft 25 1/2—27 krajczár. Rozs legjobb 88 fontos 1 ft 60 kr.

Árpa " 69—70 fontos 1 ft.
Köles kása legjobb 1 ft 40—50 kr.
Zab legjobb 49—50 fontos 1 ft 5—7 1/2 kr.

A mai szent ünnepe miatt a hetivásár tegnap tartatván, semmi érdekest nem nyújtott s a beszállítás feltűnő csekély volt.

A mezői gazdák panaszkodnak a tavaszi munkálatok elkésése miatt, különösen hogy az árpát nem vehették még el, mi erre káros lehet. Ez okból talán e czikk is, melyből a mult évben oly kitűnő minőségű, termelt, némi figyelemben részesülend, annál inkább, miután a kukoricza ára lassan-lassan főlebb emelkedik s mindinkább ki nem elégítő minőségű kerül a piacra.

Bécsi börze március 31-ről.

5% Metallique	70.20
Nemzeti kölcsön	77.20
Bankrészevény	794 —
Hitelintézeti részvény	183.20
Londoni	110.40
Ezüst	108.50
Arany	5.22

Ungvárról Munkácsra: minden vasárnap d. u. 1 órakor, kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 1 órakor.

Munkácsról Ungvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.

Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárról: Pollák Fülöp. — Munkács: Tóth Károly.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.

Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.

Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkács: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Hivatalos értesítő.

Árverési hirdetmény.

Kassa sz. kir. város Törvényszéke, mint csődbíróság részéről ezennel közhírré tétetik, — miszerint S u j á n Alajosnak 100 ft. o. e. és járuléka iránti végrehajtási ügyében V i k o v s z k y Erzsébet tulajdonához tartozó 479. h. r. és 110-ik ö. i. számú házának második becsáron alóli elárverezésére f. évi ápril hó 29-ik napjának d. e. 10 órája a városi telekkönyvi hivatal helyiségében kiltüzetik.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban szokott hivatalos órákban mindenkor megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi febr. hó 28-án tartott városi törvényszéki mint csődbírósági ülésből.

Magán hirdetések.

Birtok-eladás.

Gömörmegyében Rimaszombathoz félóránnyira fekvő Jánosi községben 230 holdnyi birtok szép uri lakkal, gazdasági épületekkel, malom- s regáléval, — továbbá Jánositol félóránnyira fekvő Feled

Végképeni eladás!!!

Fekete selyem szövetek, tavaszi és nyári kendők mindenféle ruha kelmék színes kártonok, szalagok csipkés más használható apróságok igen elcsó áron kaphatók

Zemányi Rezsónél,

a színházzal szemközt.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

községben szintén 330 holdnyi birtok lakkal, gazdasági épületekkel s regáléval együtt szabad kézből örök áron eladó. Ez iránt bővebben értekezhetni Krasznik-Vajdán Szentimrey Bertalan-nál, utolsó posta Szepsi.

Repczepogácsák!

Szarvasmarhák és juhok részére, különösen hasznos eledelül ajánlja

nyolczvan krajczáron mázsáját

Felső Magyarországi első Gőz-olaj s árpa-dara-gyár Kassán.

ajánl
Quirsfeld Károly
Kassán.

Az Ungh-Szerednyei borász-egyleti pinczejében eladás végett letéteményezett borok

Árjegyzéke 1865.

sorozat	Tárgy	Egy hordó bor				Egy üveg bor				20 üveg bor			
		os z t r á k é r t é k b e n											
		ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.
1	Rizling finom asztali pecsenye bor	70	—	—	65	13	—	—	—	—	—	—	—
2	1862. évi valóságos Szerednyei finom	40	—	—	35	7	—	—	—	—	—	—	—
3	1363. évi valóságos Szerednyei finom	45	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	1858. évi valóságos finom Szerednyei	—	—	—	48	9	60	—	—	—	—	—	—

Venni szándékozó T. Telendy Antal egyleti pénztárnoknál az árak előleges megküldése mellett magokat jelenthetik. A borok utánvétszerint is megrendelhetők. Kelt Ungvár márc. 25-ik 1865.

Torday Ede,
egyleti jegyző.

Plathy István,
egyleti pincze-gondnok.

Épen most jelent meg

WERFER KÁROLY,

könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében Kassán főutca 342. szám alatt a ferenczesek egyháza mellett kapható:

„Nincs többé köszvény!”

Utbaigazítás a köszvény- és csúz előállításánál, valamint azoknak gyógyításánál általában. Dr. Dietrich V.-től. Tizenegyedik kiadás. Füzve 1865. ára 48 o. é. kr.

Dr. Dietrich csúz- és köszvénytapasz segít mindenkor, akár elavult a baj akár nem. — Ezen kiváltképen jeles tapasz Felsőmagyarországon egyedüli lerakata Werfer Károly könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében, főutca 342. sz. a. a ferenczesek egyháza mellett, hol is beküldés mellett vagy posta után vétellel 2 o. é. firtért kapható.